אין ישיבה בעורה. דכתיב לעמוד לשרת (דברים יה) העומדים שם לפני ה' (שם) ולא מלינו בה ישיבה: אלא למלכי בית דוד שנאמר

ויבא המלך דוד וישב וגו'. כשאמר לו נתן הנביא אתה לא תבנה הבית כי ימלאו ימיך וגו': ויברך עורא וגו'. בההוא ענינא דויקרא לפני

יו) נעיל כה נומיד כו. סנהדרין קא: סוטה מ. מא: קדושין עח:, ב) עי רש״א, ג) [מס׳

סופרים פי"ג הלכה ח ושם

איתא במאי גדלו רב אמר

גדלו בשם המפורש רבא אמר

בברכה גדלון, ד) סנהדרין

סד., ה) שבת נה., ו) [בע"י איתא מרקדין], ו) [ל"ל כעסו

כך גרס ע"ין, ח) מגילה כד. סוטה מא., ט) [ל"ל וישלך],

הגהות הב"ח

א ב ג מיי' פי"ב מהל' מפלה הלכה ח והלכה יג סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי קמד סעיף א:

תורה אור השלם 1. וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דְּוִיד וַיַּשֶׁב לְפְנֵי יְיָ וַיֹּאמֶר מִי אֲנִי אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי הֲבִיאֹתַנִי עַד הֲלֹם:

2. וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אַשַׁר לפָנִי שַער הַמַּיִם מן . האור עד מחצית היום נגד הָאוּ עָּוּ בַּוּהָבָּיוּ נִיוּם בֶּנֶּי הָאַנְשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאָזְנַי כָל הָעָם אֶל סַפֶּר נחמיה חג התורה: ַחַיּמוּרָדוּ: נוּמּיזּי דּדּג 3. וַיִּבְּרֶךְּ עָזְרָא אֶת יִיְּ הָאֱלֹהִים הַגְּדוֹל וַיִּעֲנוּ כְל הְּעֶׁם אָמֵן אָמֵן בְּמֹעַל יְדֵיהָם וַיִּפְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲן לִייָּ אַפִּים אָרְצָה: נחמיה ח ו אָפַיָם אָיְ בְּוּי. 4. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלֶם וְעַד הָעלֶם וַיּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיִיִי: -

רָלְינְאָב לְּבֵּוּ וְיָנֵינֵל לְיָיְ. דברי הימים א טז לו 1. וַיִּעֲמֹד עָוְרָא הַסּפַּר עַל מִגְּדַל עַץ אֲשֶׁר עֲשׁוּ לַדְּבָר וַיִּעֲמֹד אֶצְלוֹ מַתִּתְיָה וְשְׁמַע ָּיְאוּרְיָּה וְחְלְּקְיָּה וְאוּרְיָּה וְחִלְקִיָּה על יְמִינוֹ ומעשיה וּהַעֲשְּיָוּה עַל יְמִינּוּ וּמִשְּׁמֹאלוֹ פְּדָיָה וּמִישְׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחָשָׁם וְחַשְׁבַדְּנָה זְכַרְיָה מְשָׁלְם: נחמיה ח ד ַּנְיֶקֶם עַל מַעֲלֵה הַלְּוִים יַשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה יַשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בני שרביה בני כנני ויועקו בָּקוֹל נְּדוֹל אֶל יְיָ בְּקוֹל נְדוֹל אֶל יְיָ אֱלֹהֵיהָם: נחמיה ט ד אֱלֹהַיהָם: נחמיה ט ד 7. וְיֹאמֶר זֹאת הָרִשְׁעָה וַיִּשְׁלֵךְ אֹתָה אֶל תּוֹךְ הָאֵיפָה וַיִּשְׁלַךְ אֶת אֶבֶן הָעָפֶּרָת אֶל פִּיהָ: זכריה ה ח

יכויה היה 8. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַנְּרֵא הַנְּבּרֵר הָנְּבּרָּא הַבְּרֵית הַהַּסְּד אַל שׁומר הַבְּרִית הַהַסְּד אַל שׁומר הַבְּרִית הַהַסְּד אַל לְמְלֶכִינוּ לְעָבְינִינוּ וּלְכָבְנִינוּ וּלְבְּכִינוּ וּלְבָל עַפְּרָינוּ וּלְבְּלַ הַנִּינוּ וּלְבָל עַפְּרִינוּ וּלְכָל עַפְּרִינוּ וּלְבָל עַפְּרָינוּ וּלְכָל עַפְּרִינוּ וּלְכָל עַפְּרִינוּ וּלְכָל הַנִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבְּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבִּינוּ וּלְכָל הַבְּינוּ הַבְּיבִּינוּ הַבְּינוּ הַבְּינוּ הַבְּינוּ הַבְּינוּ הַבְּינוּ הַבְּייִי הַבְּינוּ הַבְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִי בְּבִּייִם הַבְּיבִּייִם הַבְּיִבּייִים וּבְּבִייִבּוּ הַבְּיִבְּיִייִם בּיִּבְּייִבְּיִי בְּיִייִים הַבְּיִבְייִם בְּבִּייִבְּיִים הַבְּייִבְּיִבְּיִים בְּבִייִבּייִים הַבְּיִיבְּייִבְּייִבְּיִים בְּבִייִבְּייִבְּייִים בְּבִּייִבְּייִים בְּבִייִבְּייִים בְּבִייִבְּייִבְּיִייִים בְּבִייִבּייִבּייִים בְּבִייִבְּייִים בְּבִייִבְּייִים בְּבִּייִבְּייִים בְּבִּייִבְּיִבְּייִים בְּבִייִבּייִים בְּבִייִבְּייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִבּייִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִּבּייִים בְּבִּייִים בְּיִיבְּיִייִים בְּבִּייִים בְּבִּייִים בְּבִייִּיבְּיים בְּיִיבְיִים בְּיִבְיבִּייִבְּיים בְּבִייִבְּיִים בְּבִייִים בְּיִבּיים בְּבִּיבְּיבּיים בּיבּיים בְּבִּיבּיים בְּבִּיבְיים בּיבּיים בּיבּיים בְּיבּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבִיים בְּבִייבְּיבּיים בְּבִּיבִּים בְּבִייבּיים בְּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בְּיבּיים בְּבִייבּיים בְּיבִּיבּיים בְּבִּיבּיים בְּיבִּיבִּיים בְּיבּיבְיים בְּיבְּיבִּים בְּיבִייִים בְּיבְיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּייִים בְּיבְיבִּיים בְּיבּיבְיבִייִים בְּיבּייִים בְּיבּייבְייִים בְּיבּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבִּיבְיבִּייִּיבְייִּים ב ה: נחמיה ט לב יִי אֱלֹהֵיכָם הוּא פקר הבי היום הוָה: 9. כִּי יְיָ אֱלֹהֵי הָאֱ האלהים אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשְּׂא פְּנִים וְלֹא יָקַח שׁחַר: רברים י יו וְלֹא יָקַח שׁחַר:

גליון הש"ם גבורא ויצעקו וכו' ויזעקו נקול גדול אל ה' אלהיהם

:3"55 מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

רבינו חננאל

אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, שנאמר. ויבא המלד דוד רב חסדא כי עזרא דכתיב ביה ויקרא בו לפני הרחוב הנשים קרא, כך כהן גדול

בעזרת הנשים היה קורא ומותר לו לישב שם. כתיב ויברך עזרא את ה׳ אלהים, מאי אמר אמר רב יוסף ברוך המבורך. א״ל יית היה של את היה היה בשם היה בשם היה ביה היה היה היה היה היה היה היה בשם היה היה בשם היה היה היה בשם היה היה אביי לרב דימי אימא שבירכו בשם המפורש א"ל אין אומרים שם המפורש בגבולים כלומר אין מברכין בשם המפורש הוץ לעזרה. ולא, והכתיב ויעמוד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו לדבר, ואמר רב יהודה אמר רב שגידלו בשם המפורש. ותנה זה בגבולין הוה. ושנינן הוראת שעה היתה, דכתיב ויצעקו בקול גדול אל ה' האלהים. מאי אמרו, אר"י ואיתימא רבי נתן בייא כיו. רב מתנא אמר ויברך עזרא את ה' האלהים הגדול שגידלו בשם המפורש ⁶) אמר ברוך ה' האלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. במערבא מתנו גידול אמר שגידלו בשם המפורש. רב מתנה אמר אמר האל הגדול הגבור

אין ישיבה בעזרה. פירשתי לעיל בפרק שני (דף כה.) גבי זקן יושב במערבה: ועד כמה הוא מדלג בכרי שלא דברי הימים א יז טז

יפסיק התורגמן. לא געי לשנויי דאתורה קאי משום דקתני אין מדלגין בתורה הדר קא מפרש ועד כמה מותר לדלג בתורה בכדי שלא יפסיק התורגמן והא דאסרו ברישא בכדי שיפסיק התורגמן וי"ל דאין הכי נמי דהוה מלי לשנויי הכי אלא אביי מתרץ לו האמת כאן בענין אחד כאן בשני ענינין כדתניא וכו':

המדא בעזרת נשים יויברך עזרא את ה' המדא בעזרת נשים יויבר הגדול מאי גדול אמר רב יוםף אמר רב שגדלו בשם המפורש רב גיד'ל אמר ⁴ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמר ליה אביי 🗈 לרב דימי ודילמא שגידלו בשם המפורש א"ל אין אומרים שם

המפורש בגבולים ולא 🐠 והכתיב 🗵 זויעמוד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ואמר רב גידל שגדלו בשם המפורש הוראת שעה היתה ויצעקו אל ה' אלהים בקול גדול מאי אמור אמר רב ואיתימא ר' יוחנן 🕫 🗗 בייא בייא היינו האי דאחרביה למקדשא וקליה להיכליה וקטלינהו לכולהו צדיקי ואגלינהו לישראל מארעהון ועדיין מרקד בינן כלום יהבתיה לן אלא לקבולי ביה אגרא לא איהו בעינן ולא אגריה בעינן נפל להו פיתקא מרקיעא דהוה כתב בה אמת אמר רב חנינא שמע מינה ∘חותמו של הקב"ה אמת אותיבו בתעניתא תלתא יומין ותלתא לילואתא מסרוהו ניהליהו נפק אתא כי 🕫 גוריא דנורא מבית קדשי הקדשים אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דעבודת כוכבים שנאמר יויאמר זאת הרשעה בהדי דתפסוה ליה אשתמים ביניתא ממזייא ורמא קלא ואזל קליה ארבע מאה פרסי אמרו היכי נעביד דילמא חס ושלום מרחמי עליה מן שמיא אמר להו נביא שדיוהו בדודא דאברא וחפיוהו לפומיה באברא דאברא משאב שאיב קלא שנאמר ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן העופרת אל פיה אמרו הואיל ועת רצון הוא נבעי רחמי איצרא דעבירה בעו רחמי ואמסר בידייהו אמר להו חזו דאי קטליתו ליה לההוא 🌣 כליא עלמא חבשוהו תלתא יומי ובעו ביעתא בת יומא שראל ולא אשתכח אמרי היכי נעביד נקטליה כליא עלמא 👓 בכל ניבעי רחמי אפלגא פלגא ברקיעא לא יהבי כחלינהו לעיניה ושבקוהו ואהני דלא מיגרי ביה לאיניש בקריבתה במערבא מתנו הכי רב גידל אמר ® גדול שגדלו בשם המפורש ורב מתנא אמר יהאל הגדול הגבור והנורא והא דרב מתנא 🖻 מטייא לדרבי יהושע בן לוי דאמר רבי יהושע בן לוי למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עמרה ליושנה אתא משה אמר יהאל הגדול הגבור והנורא אתא ירמיה ואמר נכרים י מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא שנותן ארך אפים לרשעים ואלו הן עבורת גבורתו שכובש את שנו יצרו שנותן ארך אפים לרשעים ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות ורבגן היכי עבדי הכי ועקרי תקנתא דתקין משה אמר רבי אלעזר מתוך שיודעין בהקב"ה שאמתי הוא לפיכך לא כיזבו בו: וקורא אחרי מות ואך בעשור: ורמינהי יימדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה לא קשיא יכאן בכדי שיפסיק התורגמן כאן בכדי שלא יפסיק התורגמן והא עלה קט א באן בכו שכט ק דומו גבון באן בכו שלא כט ק דומו גבון דוא עלדו קתני מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה מדלג בכדי שלא יפסיק התורגמן הא בתורה כלל כלל לא אמר אביי לא קשיא כאן בענין אחד כאן בשני ענינין והתניא ימדלגין בתורה בענין אחד יובנביא בשני ענינין

הרחוב כתיב ברוך ה' אלהים וגו' כך תיקנו באותו היום לומר במקדש בסוף כל ברכה וברכה כדאמרינן במסכת תענית (דף מוז): **בגבולין.** כל חוץ לעזרה קרי גבולין: בייא בייא. לשון זעקה וקובלנא: האי דאחרביה לבים המקדש. מבקשין רחמים שימסר בידם ילר הרע של עבודת כוכבים: לקבולי אגרא. שנכוף אותו ונקבל שכר: פיתקא. אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד 🕫 כתב: אמת. כלומר מסכים אני בלבד שנאמר יויבא המלך דוד וישב לפני עמכם: אמר להו נביא. זכריה בן ה' כדאמר רב חסדא בעזרת נשים הכא נמי עדו: ביניסא. שיער: בדודא בעזרת נשים והיכא איתמר דרב חסדא אהא דהברה. בסיר של עופרת: והת מיתיבי דתניא היכן קורין בו בעזרה פורין בו הרשעה. וישלך אותה אל תוך האיפה ט (ויתן) את אבן העופרת אל פיה: ראב"י אומר בהר הבית שנאמר בויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים ואמר רב שחיב קלח. נכנס הקול לתוך העופרת ואינו יולא ממנו: כליא עלמא. יכלה העולם שלא תהא פריה

(ה) גמ' שם המפורש בגבוליו ולח והכתיב ויזעקו בקול גדול אל ה' אלהיהם וחמר רב גידל שגדלו בשם ומנור וב גירו שנגטו כשם המפורש הוראת שעה היתה ויזעקו בקול גדול אל ה׳ ורביה: ביעתה בת יומה. בילה אלהיהם מחי חמור כו׳ הנולדה בו ביום לפי שפסק החימום כל"ל ותיבות ויעמוד עורא על מגדל עך אשר עשו מן המעים ואפילו אותן שעיברה לדבר (מחק: (ב) שם נפק אתא כי גוריא. נ"ב פירש"י בפרק ארבע מיתות ארי התרנגולת כבר אינן מתבשלין במעיה: לפלגה. שיהה שולט בחדם ליזקק קטן: (ג) שם דאי קטליתו ליה להסוא גברא איחרב בולי עלמא. נ"ב ורש"י גורס לאשתו ולא לאחרת: כחלינהו. סימו את עיניו ע"י כחול: האל הגדול הגבור והנורא. אשר לא ישא פנים: כליא עלמה: (ד) שם ביעתה עובדי כוכבים מקרקרים בהיכלו. (ה) שם מתנו הכי רב גידל שראה שרי נבוכדנלר נכנסין להיכל למר ריזעקו בקול גדול מגלו: (1) שם מדרנה זו הימ גבורותיו שכונש כנ"ל: ומריעים בו ככל רצונם: לא אמר נורא. בפרשת הנה חנמאל כתיב (1) רש"י ד"ה בענין אחד כו' וכשאדם יולא משיטה אחת עושה חסד לאלפים ומשלם עון אבות לשיטה אחרת: אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול והגבור ה' לבאות שמו (ירמיה לב):

דניאל לא אמר גבור. בתפלתו בספרו

(דניאל ט): עובדי לולבים משתעבדים

בבניו. זה שבעים שנה: זו היא

גבורפו. שכובש יצרו כל השנים הללו

שנשתעבדו בהן ומאריך אפו על כל

הגזירות שגוזרים על בניו: ואלו הן

נוראותיו שאלמלא מוראו וכו'. מן

יום החורבן אתה למד נוראותיו שכל

האומות נאספו להשמידם ונתקיימו

מהן: ורבנן. ירמיה ודניאל: שהוא

אמתי. מסכים על האמת ושונא את

השקר: כאן בכדי שיפסיק הסורגמן.

הא דקתני אין מדלגין בפרשה

הרחוקה מזה שקודם שגולל ספר

תורה עד מקום הדילוג יפסיק

התורגמן המתרגם פסוק שקרא

הקורא ונמלאו לבור יושבין ומלפין

אין זה כבוד לבור אבל אך בעשור

סמוכה היא לאחרי מות ויכול לגלול

שם קודם שיפסיק התורגמן: בענין

אחד. כגון הכח ששתי הפרשיות

מדברות בענין יוה"כ מדלגינן ובכדי

שלא יפסיק התורגמן והא דקתני

דאפילו בכדי שלא יפסיק נמי לא ידלג בשני ענינים לפי שדברי תורה

היא אזהרות ועונשין ומלות ולריך

שיכנסו בלב השומעין וכשאדם יוצא משיטה (ו) לשיטה אחרת אינו

נוח להתבונן: והתנית. בניחותה:

ובלבד

הגהות הגר"א

מרא (מיתיבי) תו"מ: [ב] שם (לרב דימי) תא"מ: [1] שם וויטמד טורא הסופר תא"מ. ונ"ב ויזעקו בקול גדול: [ד] שם (וינעקו אל ה' הרוכ: [ר] שם (ריפטן מכים) אלהים) תא"מ ונ"ב ויזעקו: [ה] שם מטייא. צ"ל מסייע: [ו] שם יצרו. צ"ל רצונו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמרא מיתיבי דתנים היכו קורין בו בעזרה. נ"ב עיין מהרש"א וש"י ולענ"ד למחוק מלת מיתיבי כאן וכן במסכת סוטה דף מ ע"ב. וא"כ אתיא הכא בפשיטות שפיר והיכא איתמר דר"ח אהא דתניא וכו' יכן בסוטה ל"ל דתניא תחת מלת מיתיבי ועפ"ז יובנו דברי הת"י כאן שפירשו דאהקהל קאי ותמה הש"י דבסוטה פריך מינה אמתני דר"ג ואי ל"ג מיתיבי אתי שפיר על

תום' ישנים

מד"ח הואיל ואישחרי כלאים לגבייהו כוי אלמא [יש בבגדי כהונה] איסור כלאים מן . התורה. ומפרש רבינו יעהב לא גזור בהו רבנו לאוסרן להציעו מחמיו דאמר רב הוגא גמדא דנרש שריא, פי׳ לבדים

קשים לפי שאין בהן איסור אלא מדרבנן כדמנן [כלאים פ"ע מ"ע] הלבדים אסורין מפני שהן שוע וכיון דקשים הם לא אסרום חכמים, הכא נמי אפילו בכגדים שיש בהן איסור לגישה מן הסורה בקשין כיון דהצעה מחסיו אינה אלא מדרבנן לא גזרו חכמים מיהא בקשין כיון שאינם כשאר בגדים ולא חיישינן נמי שמא חכרך נימא אחח על בשרו. ובשקדש בין בשעת עבודה שותר בו'. והיינו בכל הר הביח דרייקינן לעיל שינה הוא דלא הא הלוכי כיר, משמע דהשחא דאסקינן דמותר ליהטת בהם דהיינו [במקום] דשינה מוחרת שם מוחר להלך והיינו אפילו בהר הבים, ובעורה אין מוחר לישן דאין ישיבה בעורה. ביון שהגיעו אהר גריוים ביר חרשוהו בו'. מימה לה"ר אאמן וכי היו עובדים להר גריוים מימוח שמעון הצדיק והלא לא נחשדו עד ר' מאיר כדאמר בחולין [ו, א] דמוח יונה מלאו להם בהר גריזים

ישראל מן העולם ועד העולם. במערבא מהנו גידול אמר שגידלו בשם המפורש. רב מתנה אמר אמר האר הגבור הגבור הנורא. והא דרב מתנא נטייא לדרי יהושע בן לוי דאמר למה נקראו אושי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה לווענה, כאשר המלח המלח מתנה של א מהר גבור בי אושי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה לווענה, באשר המלח המלח מתנה של א מהר גבור בי אושי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה לווענה, באשר המלח המלח מתנה בי אושי בנסת הגדולה שהחזירו עטרה מנורא, שאלמלא נוראותיו אין אומה חת מתקיימת בין עי אומות. ררישה ודניאל המלח של אוראותיו אין אומה חת מתקיימת בין עי אומות. ררישה ודניאל מעולן מתנים לוח לל מתנים לוח לל מתנים לוח לל מתנים לוח לל מתנים לוחל מתנים לוחל מתנים לוחל מתנים לוחל מתנים לוחל מתנים לותל מתנים לוחל מתנים לוחל מתנים לי מתנים לימנים לימנים לימנים מתנים לימנים לימנים לימנים לימנים לימנים לימנים לימנים לימנים היכנים הימנים מתנים לימנים מתנים לימנים מתנים למתנים הימנים הימנים הימנים הימנים הימנים הימנים במתנים הצולים הימנים הימנים

כאן וכאן בכדי שלא יפסיק התורגמן ואין מדלגין מנביא לנביא ובנביא של שנים עשר מדלגין

חורבן ביתו ושותק, דניאל אמר האל הגדול והטורא, אמר בניך מסוריך בקולרין היכן היא גבורמו, למה אמר נורא (לוה נאה להר נורץ בשטה לנו בכנשו ושותק. דניאל אמר האל הגדול השוריך בקולרין היכן היא גבורמו, למה אמר נורא (לוה נאה למד נורא שבה משטה שהניה האלה מטעם שהניה היכוש האמרו הימיה, אבל כפי היושלמי אין לפרש מטעם שהניה מולח לו אותר אלא מטעם שאמרו הימיה, אבל הפי היושלה ושוריה בכנשן האש, וא"ר לפי הירושלמי אין לפרש מטעם שהניה משות ב"ל או לוו לאותרו אלא מטעם שאמרו הוא הדול הרועה שמצילה.
נראה יוסר. מ"ר. היאך אושה אחת יכולה ההתקיים בין כא אושות. במדרש רכי מנחומא (חולדות טן אדרינות שאל את רי יהושע גדולה הכנשה שעומדת בין שבעים ואבים, אחת יכולה ההתקיים בין כא אושה.